

3. Dec. 1973

FAKTA

Dato:

3. Dec. 1973

Sidetæl:

Notes 73-74 bd 6 s. 20-24

Jelder mig lettere.
Skal jeg tage den med jer,
opnaam tænke, overvej Linje
er det strukt, meget vanské-
lige for mig. Ikke danne
Man - jeg for ikke danne
fondens, eller dete ønske, der
for er for kort - jeg for
Hvordi med ~~den~~ er meget
~~sigte~~ sig sig for den drøje
sig om at blive voksen.
Med at blive voksen man
jeg, ikke at love op dit
der kan være konelle lilled
er voksen, man at man
at bliver sig selv - og
sig selv bevist.

Paris

2-12-73.

"The poet's sentences,
for instance, achieve their
effect not through what
they say but through
what is manifest in them,
and the same holds for
music, which also says
nothing."

Pavel Engelmann
om H. Wittgenstein.

Paris

3-12-73.

For tiden er jeg inde
i en periode af absolut
tomhed, helt blødt for
ideer, eller rettere sagt som
jeg finder det medvendigt
at beskæftige mig med.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Jeg kan ikke lide disse
perioder, dels har jeg det
bedst når jeg arbejder
(arbejdsmarken!) dels ved
jeg simpelthen ikke hvad
jeg skal stille op med
mig selv når jeg ikke
kan arbejde.
Dette med at arbejde
hver dag er altså mest
blevet en last, det er
der noget galt ved, fordi
der som regel fore til
at man frimær sig ind
i et helt overflødig arbej-
de, lige som det er en
ufrihed at man ikke kan
beskæftige sig med andre
ting i den tid hvor man
sedvontligvis arbejder.

Man må prøve på at
indrette sig så den at man
hader være i lade man se
når man ikke kan se
nogen mening i det - når
det er en realitet at man
er helt blank.
I det er jo ikke muligt
man kan presse frem andet
hvor man dem eller ikke.
Man må holde sig fast
-stand i so indtil de
opstår af sig selv, men de
i det man selektive kan
lade være at beskæftige
sig med g. noget
vord.
Man - dette daglige rent m-
-line massive arbejder, hvad
enten man ligger i det

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

eller ej, er måske min del
kommer til skyldet med-
værende for at der i det
helt fugele kom opstår ider,
kommer?
Bestemt ikke, hvis ideerne
og dem kunne alene opstå som
et produkt af at man
daglig beskæftiger sig med
kunstnerisk arbejde, at man
holder denne tanke og fore-
slags verden igennem så ar-
bejdet der opstår helt vort-
løst.
Her hvor jeg ligger et me-
get højligt punkt for mig,
da jeg ønsker at tænke
og handle selv og uden om-
givelser kunstnerisk konven-
tion er den et naturlige -
arbejde som helt kan forbigå
du det med jerre at det
alene kan kaldes i gang
hvis det for 90% ved kom-
mande bliver på kunstner-
iske konventioner, at arbejde
der ikke er det, det kan
simpelt kan ikke kaldes
igennem for det til dag
for så mange ideer og den
- var her et en helt mon-
- mente ikke.
Man behøver jo blot
se sig om omkring på hæng-
visning produktion kunstner
dets produktion være end-
- det kan det på en måde og
en evig del af reproduktion af
den selv samme ide, af den
- hvordan dybde ud til det
rene i nogen ting. Nu d'ellers

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Kunstnere prøver sig
alt alt for meget.
Da jo maner at kunst
bedre være at produkt af
kun kan du kun kan hvis
den har dybde har sine
fordel selv i en roly
frem ad den de realist
og som for en uendelighed
og i sit hed nu kunst
og si have den kunst
-me sjældne med i billed
Der gælder om at bygge
til kan kan give den ro til
at valse som den selv
til og ikke for den er
meget som skal nu.
Jo der jo har så sparsom
-me nødvendige om i heder
har jo slet ingen grund til
at muse på, jo står i den
meget heldige situation at
jo kan give mig det.
Studie er jo alt for rustlets
her i, ikke den i, andre er
der skal til, man bekræftes
af den neurastiske rustlets-
hed.
Så er der måske den der
til havde at sådan skal
det være det er min ungdom
mine beklager for at
Kunne prøver. Da jo kus-
-sax næsten alt hvad jo
prøver den jo i, ikke på
den på stand, det er jo
netop den rustlets hed
som kommer til sige i
inden klare og som bekræftes
at de kender. Det er

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

dog en Vands geming, at jeg
er temmelig ulykkelig over
ikke at have et arbejde
som venter på mig, men
Lidlig - for hvad fanden
skal jeg så forløse mig?
Der jo masser af ting
jeg kan forløse mig, men
jeg er i den grad blevet
slave af denne daglige
arbejdsdisciplin, at jeg
synes jeg går meget fortæt,
som en, hvis jeg f. eks.
sætter mig til at løse eller
gik en tur i de timer
hvor jeg plejer at arbejde.
Det kan på visse tids-
punkter være nyttig med
en arbejdsdisciplin, men den
kan også let gøre en
blive en slavs markshede,
nogle man slapper ind,
og der tror jeg den er for
mig.
Jeg vil hellere handle med
denke først, og derfor er jeg
så uheldig med mine
forventninger. Når man ikke
har nogen handling at ud-
føre så begrundet som
at tænke sig over og over
de tilfælde stillende handling-
er.
Derfor vil det være nyttigt
for mig, at overgå, at
indstøbe arbejdsdisciplinen,
med en disciplinering af
tanke.